

Јован Мијалковић

У НОЋИ ПУНОГ МЕСЕЦА

режија
Урош Јовановић

Народно позориште Пирот

Јован Мијалковић

У НОЋИ ПУНОГ МЕСЕЦА

Режија

Урош Јовановић

Сценографија

Зоран Пејчић

Сарадници на сценографији

Милан Ћирић , Бојко Вацић

Избор костима

Маријана Живковић, Јелена

Манчић

Избор музике

Урош Јовановић, Василије Петровић

Суфлер и инспицијент: **Светлана Станковић**

Мајстор светла: **Маријан Поповић**

Реквизитер и гардеробер : **Маријана Живковић**

Власуљар и мушки гардеробер: **Јелена Манчић**

Израда декора : **Зоран Пејчић, Милан Ћирић,**

Бојко Вацић и Драган Величковић

Мајстор тона : **Бранислав Томановић**

лица

ВЛАЈКО, конобар
Славча Димитров

МИТА, берберин
Александар Алексић

МИЛЕНКО, милицајац позорник
Зоран Живковић

МИЦА, " милицајка " , његова жена
Данијела Ивановић

ЗАГА, куварица и собарица
Александра Стојановић

ЈОВИЦА, Загин ванбрачни син
Милан Стојановић

МУСА ШЕЈН, боем
Милан Наков

ПОП СРБА
Слободан Алексић

ГОСПОЂА МАРИЈА, попадија
Наталија Гелебан

ВЛАДИСЛАВ БРЕЖАНСКИ, професор
Александар Живковић

НАТАЛИЈА, његова сапутница
Марта Келер

МАРТИН ЦУЦЕК, фудбалер
Александар Радуловић

ХАРМОНИКАШ
Василије Петровић

МЕСТО РАДЊЕ : Летња башта (тротоар) испред
хотела " НАЦИОНАЛ " у Пироту, године 1968.

О РЕЧ ПИСЦА

„Меланхолици су најбољи хумористи!“ – неко је давно рекао. Да, ја сам меланхолик! И носталгичар! Да ли сам најбољи? Нисам, има и бољих. Да ли сам успео? Не знам. На вама је да донесете суд. Ви, који још увек памтите Старо корзо, дугачку кривудавау улицу која је почињала преко пута хотела „Национал“ од фотографске радње Петра „Цупоње“, а затим настављала у реду малих помало накривљених дућана и занатских радњи и завршавала се жутом кућом са белим балконом на пространом каменом тргу у близини Великог моста; ви, који сте се бријали и правили фризуре по последњој моди у „Националу“ код Мите, расправљали о „Радничком“ у Драгановој берберници или кудили београдски БСК код Такића, нервирајући мајстора; у Зокијевој посластичарници сладили сте се најбољим татлијама у граду, код Мурата јели сте најслађе шампите, куповали новине од Пере „новинара“ и читали их док вам Арса гланца „лаковане“ ципеле; ви, који сте ту негде, у суседству, у „Радничком“, „Србији“ или „Експресу“ попили своје прво вино; ви, који сте једне летње вечери у сјају излога срели љубав свог живота – сви ви на крају ове комедије донећете свој суд о утисцима десетогодишњег дечака о једном времену и људима којих више нема. Тај „дечак“ већ је зашао у шесту деценију свог живота и у једној лаганој, измишљеној причи покушао је да оживи дух једног давно прохујалог времена.

Захваљујем потомцима стварних ликова на подршци и разумевању у испредању једне приче у којој су сви ликови позитивни.

Ову комедију посвећујем своме рано преминулом оцу, глумцу и бојему, Стојану-Столету Мијалковићу (1935-1985).

РЕЧ РЕДИТЕЉА

Припадник сам оне врсте уметничке гериле која сматра својом обавезом да покреће и мења устаљене форме. Зато је рад на овој представи која је из милоште названа "Пиротска" био изазов у коме је требало да се ухватим у коштац са већ изграђеним мишљењем грађана како би ова представа требало да изгледа. Трудио сам се да не изневерим своје узоре Јодоровског и Пекинпоа и сигуран сам да сам у томе успео. Можда ова представа није баш права "Пиротска" али је сигурно једно, радио је редитељ који је потомак брђана из села Басара, и она је посвећена мом прадеди Кости и његовом једанестом детету мом деди Чедомиру и свим Јовановићима и Живковићима из овог града, јер су сви они моји крвни сродници.

Телефон: (010) 321-587 и 322-677
e-mail: pozoristepi@open.telekom.rs

69. сезона 2012/2013.
361.премијера

Д и р е к т о р
Градимиr Филиповић

Организатори:

Слађана Петровић Дејан Глишић